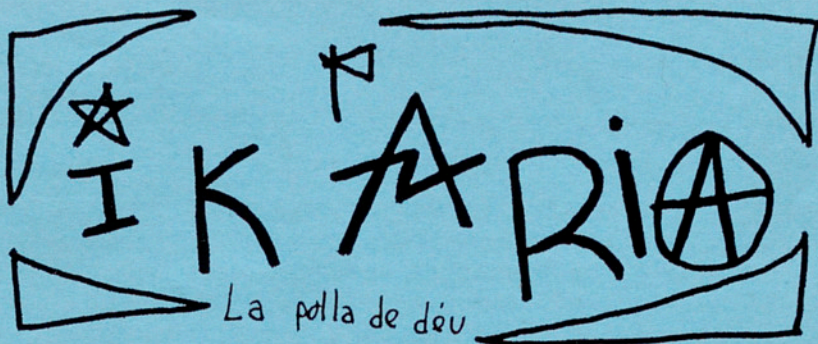
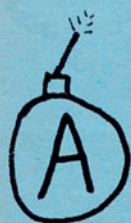

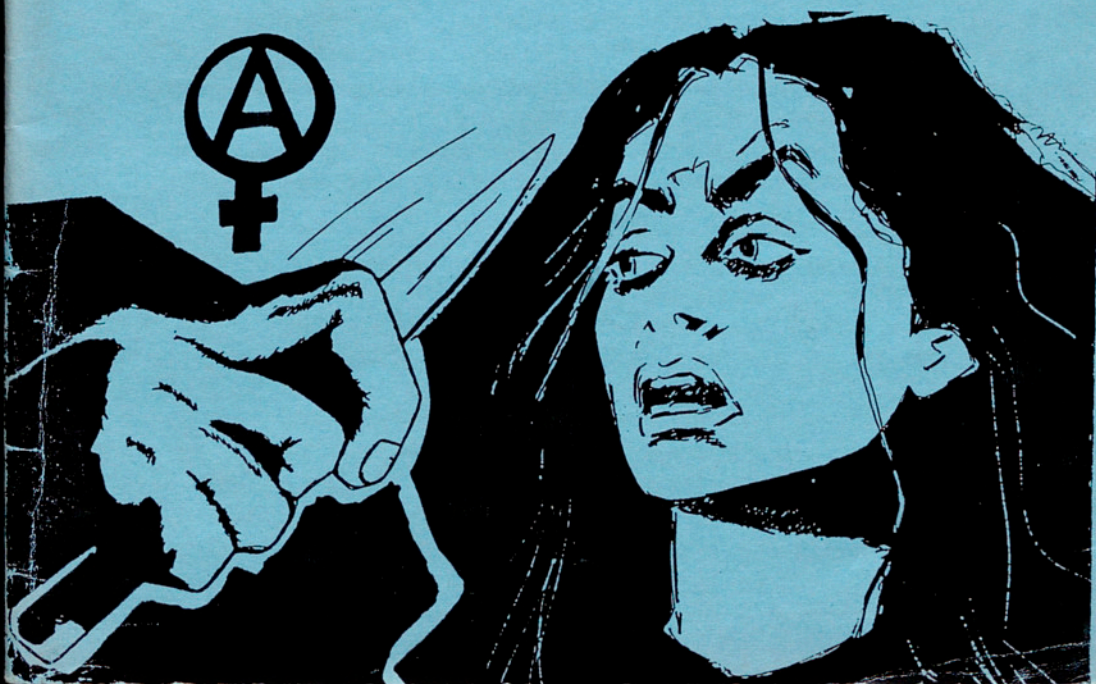

NUM. 11

FEBRER - MARÇ 1986

ADHERIDA A L'

Amics del Kòktel

== NOU MILIONS DE MOSQUES NO S'EQUIVOQUEN MAI... MENJA OTAN I PAGALA! ==

Un cop que ja ha passat el referèndum és inevitable passar revista (fins i tot el llenguatge hem militaritzat) a la situació. I és inevitable perquè ningú, fins i tot, l'abstencionista clàssic més estricte no pot negar que ha desitjat, més o menys, intensament que guanyés el NO.

Ens hem deixat dur més pel cor, per la rauxa que no pas pel seny, pel cap, la qual cosa ens va portar a pensar que els hi podíem guanyar. Però, què govern intenta refrendar, és a dir *legítimar-se en un aspecte concret a través de les urnes*, la seva política per perdre? Evidentment que cap, i això és el que ha passat.

El NO suposava marxeta, sortíssim o no del muntatge atlantista. El Si és l'immobilisme, i amb el seguidistes que som els llibertaris és d'esperar que la quietud del "Moviment" s'acostarà encara més a la d'un cementiri.

Malgrat tot no ha passat res que no fos previsible. De fet la xusma és profundament conservadora i naturalment s'apalanca ràpidament a les opcions més conservadores. Tan debò serveixi, perquè els que encara creuen en la classe obrera com subjecte revolucionari en comencin a passar. Santa Coloma Gmnet., Badalona, l'Hospitalet, Gavà, Rubí, és a dir, el cinturón rojo, ha votat que sí. I és que la classe obrera només vol conformisme i consum (per a més detalls mireu els amics del kòktel dels ikàries núms. 1 i 10).

Ara un com ja dividit l'estat, podem començar a resar els responss a l'esquerra democràtica, i quan diem esquerra democràtica no ens referim a les burocràcies partidàries que han participat en el xou del no (esquerra i extrema esquerra aspirant-a-parlamentària, PCC, PSUC, tamamistes, macacos...) sinó a tota la basca no afiliada que creia que votant quelcom canviaria. Tota la munier de comissions, col·lectius i grups format per joves, molts d'ells menors d'edat electoral que s'han quedat en el buit; no no més han perdut, sinó que els hi han pres el tema, això afegit a la ràbia i la frustració que produeix el que la victòria del si és deguda a la manipulació, el xantatge, l'engany i l'abús del

poder.

Queda per veure que en quedarà d'aquests *demòcrates d'esquerres*, és possible que un grapat es passin a l'acció violenta, un altre grapat s'ho faci d'autònom (esperem i desitgem que siguin força), la majoria se'n torni a casa a exercir de demòcrates a seques (per votar CiU o PSUC) i un sector més o menys segons l'habilitat de la CEOP (i dels macacos) continuï actuant de demòcrates d'esquerres i creient en les institucions (*Per la Primavera, Bases fora*) fins anar-se'n a fer punyetes o constituir-se en partit ecopacifista a l'alemanya (A l'alemanya però com una cervesa sense l'escuma de l'alternativa).

De fet, i qui no no vol, la victòria estalviar-nos el ecopacifista que el No hagués es amb el consegüent mocràtes d'esque tucions.

Ara com que, sió de 9 milions ens imposa la en la força de mat del capital (o potser ana tres no pensem sultat i ens nou al marge de i enfront dels i tot davant d'esquerra.

Malgrat tot perdut ens queda pròpia identitat

societat que ha escollit el camí de la integració a la modernitat de l'informatzació, el treball, el capital i el militarisme (bé feia temps que ja ho anaven escollit). Ara només ens quedar actuar per aprofundir el barranc que ens separa d'ells. Fer de la resistència bandera i esperar el moment propici (no gaire però) per enfonsar-los en la misèria que ens volen fer viure.

NOU MILIONS D'ESTUPIDS TELEVIDENTS NO S'EQUIVOQUEN MAI, MENJA MILITARISME I PAGA'LL!

CONTRACORRENT/IKARIA

es consola es perquè del Si ha servit per muntatge del partit en cas de guanyar tat inevitable, reciclatge de dres a les insti-

malgrat la deci- de demòcrates participació xoc o braç ar- multinacional cional), nosal- acceptar el recol.loquem de la democràcia demòcrates, fins dels demòcrates

als qui hem una cosa, la enfront d'una

ENTREVISTA AMB DONES-ANARKES

IKARIA (I); Al núm. 6 parlavem amb el "grup de dones de l'Harmonia" i ara veiem que ha hagut un procés, hi ha moltes més dones que no pas les de l'Harmonia.

Grup de Dones (G.D.): Des del setembre, a Gràcia hi havia la idea de crear un grup de dones, amb les dones que hi havia a l'Ateneu o de fer-lo més extens. Però arrel d'un cas de violació, concreta ment de la violació d'una dona d'aquí l'Ateneu...la massa es va bellugar moltíssim, va començar denunciant-ho...

G.D.: Si, i ens vam arreplegar, i vam veure un motiu molt clar per a l'acció. Trobar-nos per fer accions concretes. O sigui, era un cas que es donava aquí, però ja existia un sentiment d'ajudar-nos per fer coses.

G.D.: No tan sols contra la violació, sinó fer-ho més extens. Contra les agressions de tota mena ja que aquestes són quotidianes.

(I) Heu parlat d'un cas de violació concret, quin tipus d'accions van fer?

-G.D.: Vam fer moltes pintades pel barri.

Vam repartir varis pamflets pels mercats dient el que havia passat, i el que s'ha via de fer davant d'un cas de violació.

Quin és el comportament de la comissaria, i una mica la nostra postura d'anar a la defensa. Es tenen pensades força accions, el que passa és que ens trobem una mica limitades atès que l'advocadessa que està portant el cas recomana una mica de calma, fins veure com es pot decantar el jutge. Llavors ens trobem bastant lligades de mans, ja que com la història va per a llarg i les coses van molt lentes al jutjat. Aquests casos quedent bastant a març de qui jutjat, perquè tampoc no hi ha una legislació molt dura i el cas és que està en mans d'homes. Per tant depèn de l'opinió que ells tenen de tu o dels fets: si els sembla que el fet l'hauria pogut passar a la seva filla, doncs el declaren culpable i d'altra banda si pensen que tu portes una vida un xic desordenada, el declaren innocent.

(I); Davant d'una agressió tan clara com és la violació, a part de les respostes que podeu donar, com veieu les actuacions per la via legal, la possibilitat de la denúncia. Penseu que són compatibles?

- G.D.: L'altre dia ens vam trobar i ho vam tornar a valorar. Al

començament, aquesta mosca va anar a declarar a comissaria. Allí li van dir "no, no, abans de posar la denúncia, has d'anar a l'hospital perquè et facin un paper i tal..." Ella se'n va negar i els va dir: "Si a mi em roben la bossa o el moneder jo no us he de portar cap paper per justificar-ho, o sigui que jo vull fer aquí la denúncia i després ja aniré on calgui" Es va posar força forta i la van acompanyar a l'hospital... A St. Pau no la van atendre, ja que no reben denúncies, i la van assistir-hi al Clínic. De tota manera, ella va pensar, llavors, si li podia afavorir que a aquest tiu el detinguessin i que es passés un o dos anys a la presó. Tant se li'n donava. Vull dir que a ella això no li solucionava cap problema i que de fet el que pretenia -a partir d'ara, doncs- era que les accions que nosaltres teníem pensades, les duquéssim a la pràctica, prescindint molt de si era avantatjós per a ella a nivell judicial. I és el que farem a partir del termini de dues o tres setmanes (tenim notícia que ja s'han realitzat diverses accions: pintades a hospitals i centres assistencials de la Generalitat, encartellades en barris on viuen violadors -s'han fet unes bandes amb els noms i cognoms dels violadors i les seves adreces-, oc tavetes, etc...-

- G.D.: El problema rau en que a nivell legal també ens interessa actuar. Primer, per canviar una mica allò que hi pugui haver a nivell legal. Ens interessa sobretot canviar el concepte que es té en el cas de violació. Totes les dones hauríem de denunciar els fets, i donar canya a nivell legal ens sembla bé, perquè surti a la llum pública i, també, perquè es qüestionin moltes coses a nivell de jutjats o de lleis.

I d'altra banda, tenim claríssim que ningú no ens solucionarà el nostre problema i més quan els jutges -dóna la casualitat que són homes, vés per on- tenen una opinió determinada de la dona. I a partir d'aquesta opinió, ells actuen. El que s'ha de canviar d'una vegada és l'opinió que en tenen de les dones, i no tan sols a nivell legal, sinó també quotidia.

G.D.: Perquè a més, a ella, a comissaria li van dir que deixés el telèfon i adreça, perquè l'a visarien des de Via Laietana per anar un dia a identificar el tipus agressor. Hi va anar i hi va tenir accés a un fitxer exclusiu de denúncies de violacions. Es un llibre que s'anomena *El libro de la honestidad*.

Aquí a Barna se sap que es donen 4 violacions per dia, però la pasma diu que tenen comptabilitzades només un 10% de les que es produeixen.

G.D.: A natges als neixen a tots.

actuen, com s'ho fan, com es mouen, per on es mouen, ho saben tot d'ells, però, per ex., nosaltres si que no en tenim de coneixement. I es per això que a nivell legal ens interressi molt anar a denunciar i treure informació d'allí.

G.D.: Clar, quedar-nos amb els caretos i amb més històries.

G.D.: A part, es produeixen casos molt extrambòtics, no? D'un violador que és empresari, aleshores, resulta que el seu cas queda sobreseït, perquè com no en té d'antecedents penals no passa res, queda lliure. I en canvi ell ha reconegut que ha violat a tal dona, però, és clar!, com no en té d'antecedents, res! No passa, res....

I; Canviant de tema -no perquè aquest no en sigui d'interessant- tenim entès que també vau anar a València a una reunió de DONES LLIBERTARIES, i no va anar molt bé. També parlaveu a l'altra entrevista que teníeu desacords amb les dones de CNT-C. Com va la historieta ara.

G.D.: Hem tingut alguna topada. Algunes de nosaltres ja les coneixíem, però de treballs conjunts no n'havíem fet. Més aviat fem feines diferents o tenim una altra línia, però no concretada tant com perquè hi hagi piques. El grup dones llibertaries de CNT és un grup obert a homes i aquí ja hi ha una diferència.

I.: No només obert, sinó que el fundador va ser un home

G.D.: Si...aquest és el grup de Cornellà. I les dones estan molt orgulloses que sigui així perquè sinó potser no hi hauria res...

Paraules d'elles, eh?

Dones llibertàries també ens hi considerem nosaltres, i, per tant, consideràvem que ja que la reunió estava oberta, nosaltres també hi teníem cabuda, i com vam ser convidades, vam anar-hi.

I; I que es va debatre a València, principalment?

G.D.: A veure... Nosaltres en vam anar set d'aquí, set dones llibertàries, però que no estem al grup de CNT-C de Barna. D'aquí va sortir també el grup de dones llibertàries de CNT, que eren 3 dones i 1 home -de Barna i Cornellà-. Quan vam arribar la gent va al·lucinar amb nosaltres set. Perquè n'erem moltes respecte a la resta de grups. Nosaltres ens havíem pres la reunió més a nivell de debat i discussió individual i no pas com elles que l'entenien com una reunió de treball

amb acords ja presos des de diferents grups pel que fa a cada tema i campanya concreta. Aleshores hi va haver algun malentès pels diferents plans de treball que portaven.

I; I quin ordre del dia hi havia?

G.D.: Un tema era feminisme i anarkisme, que va ser molt, però molt polèmic. Un altre avortament. Així mateix dona i antimilitarisme i també emplea des de la llar, que no es va tractar per manca de temps i coordinació.

I: Per que hi va haver problemes amb la història de feminisme i anarkisme?

G.D.: Els problemes no van venir donats per nosaltres, al cap i a la fi hi havia grups que en pensaven com nosaltres. Dins d'elles mateixes n'hi havia grups que tenien diferents funcionaments, i s'intentava que aquella reunió servís per anar una mica d'acord com a dones llibertàries, amb un reguitzell de punts comuns. Però aquests no hi eren. D'una banda les de Barna, Madrid i Granà es consideraven grups oberts a homes i d'altra banda les de València, Saragos

PLATS, PLATS PER
RENTAR QUE NO ES FE-
MENI AIXO DE TEO-
RITZAR

sa i nosaltres -de Barna- consideràvem que els grups n'havien de ser tancats.

La discussió pot ser molt llarga si expliquem perquè oberts o perquè tancats.

I.; Pero és interessant, perquè quan hi ha picabaralles dins de la mateixa doctrina....

G.D.: Però és que hi va haver molts més motius. Aquest en va ser un. L'altre que es va plantejar va ser què feiem nosaltres... Però, això, ens ho van preguntar les dones de Barna..Clar! que fèiem nosaltre que anàvem al mogollon. I es van agafar una mica al fet que no portàvem
tànquem les coses dis
per escrit, cosa
poc no portava
de Granada.

Nosaltres ho te
parlat, Són te
més, molt vius,
participar-hi
sim. Però, ja
da hi havia m
per aquesta
de no contro
són aquestes
principal
les dones

El fet
ens coor
llavors
els hi
lament.
provo
Hi ha
tava d'
i d'al-
tuació

acors. No por
cutides i
que tam
el grup

niem
mes, a
i vam
moltis-
d'entra-
malestar
qüestió
lar "qui
dones?", i
ment per
de Barna.

que aquí no
dinem i que
fossim allà,
va sentar ma-
Aquest fet va
car escissions
via gent que es-
cord amb nosaltres
tres que no. La si-
va ser molt tensa.

...dones...'sou treba-

I; Es que
lladores...i si no us sindiqueu...

G.D.: Bé, treballadores, però no ho voldríem ser.

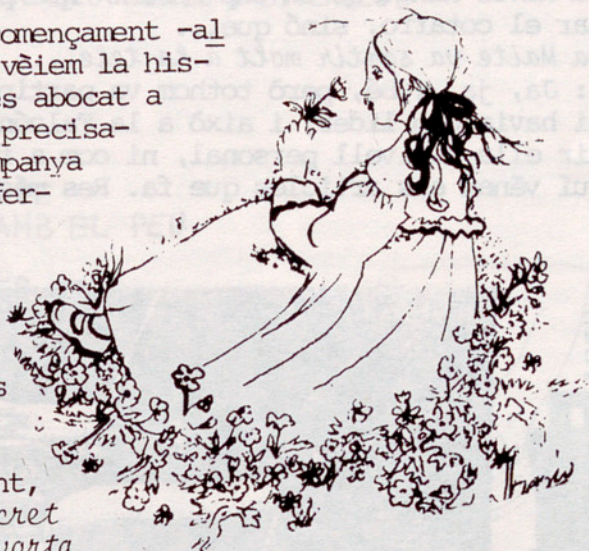
I; Jo el que em penso és que d'una banda elles volien que entres-
siu dins seu, i d'altra banda, us acusen de desorganitzades, ates
que entenen organització com a sigles.

G.D.: Crec que elles estaven d'acord amb la coordinació, que en-
tréssim totes amb la idea de fer un grapat de campanyes que des
d'un inici no les has treballat, sinó que a l'inrevés aquestes

vénen de fora.

Nosaltres, ja des del començament -al menys a l'Harmonia- no vèiem la història d'un grup de dones abocat a fer campanyes, perquè, precisament, no és fer una campanya arrel d'un problema i fer-te'l teu, sinó que les campanyes et vénen i t'abserveixen.

G.D.: El grup té una dinàmica que costa molt que surti, però és aquesta la que ens serveix. No diem no a una campanya de l'avortament, però diem un curro concret per la campanya de l'avortament.

G.D.: A nivell de les dones que vam anar de Gràcia, estava claríssim. O sigui: nosaltres tenim en compte els aspectes legals, però com que hi ha molta gent —com sindicats i tal— que ho estan portant, a nosaltres ens interessa molt més l'acció directa, i organitzar-nos nosaltres i anar al nostre ritme, no pas al que ens vingui donat. I això també separa...

I; Parlant d'acció directa, a les jornades estatals feministes es van practicar dos avortaments. Que dieu?

G.D.: Que ens va semblar molt bé, que ens va semblar molt, molt bé.

G.D. A mi em sembla que s'ha de fer enllà i a tot arreu!

I: La Lidia Falcón us va acusar de tot...

Dña. Lidia us va dir que ereu unes provocadores, feministes radicals, petitburgeses, amb complex d'Edip, per frustracions d'histories amb el papa...

G.D.: No ho està llegint, eh? Ho està dient de memòria que fort!!

I.; El que passa és que vaig llegir l'article i li vaig passar a la Paqui.

G.D.: Mira, enveja coxina! Resulta que "ella" a les Jornades no en va tenir cap protagonisme. Va anar molt bé perquè, precisament -i això s'ha de remarcar- no

Corten tan aprisa como pueden. Unas jadean a causa del esfuerzo. Otras caen y ya no se levantan. Algunas más resistentes, entona un canto para darles ánimos. Dice, no bajes la cabeza como una que ha sido vencida. Dice, despierta, anima! la lucha es larga, la lucha es difícil. Entonces gritan con todas sus fuerzas para manifestar su entusiasmo.

COLECTIVO MUJERES LIBERTARIAS

hi va haver ningú que en cap moment que prengués el paper de portar el cotarro, sinó que...

I.: La Maite va sortir molt a la tele...

G.D.: Ja, ja....Bé, però tothom va participar-hi molt activament. No hi havia cap líder, i això a la Falcón li va picar. No va sortir ella a nivell personal, ni com a figura, ni res i mira d'aquí vénen els articles que fa. Res més.

S'ha format l'ASSEMBLEA LLIBERTARIA DEL DISTRICTE X
Es reuneix els dimarts a les 8 tarda a l'ATENEU LLIBERTARI DE LA VERNEDA (c/. Julian Vesteirol 6)

SEÑORAS, PUTAS y CRIADAS

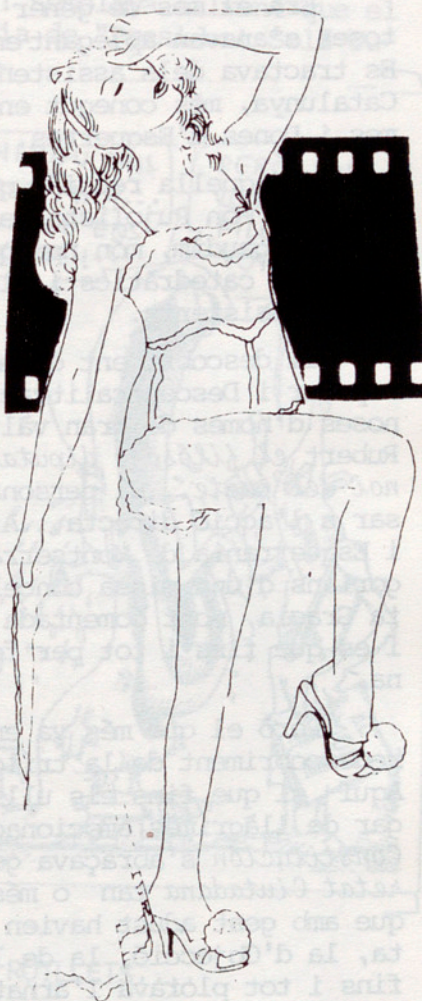
comedia grotesca de FRANCA RAME y DARIO FO

VACIL·LADES VÀRIES I DIVERSES

TINC UNA NOIA TE-TE
QUE ES MASTURBA AMB EL PEU
LAIRO, LAIRO
VIURE AMB ELLA PER TOTA
L'ETERNITAT/
ENCARA QUE NONÉS LA VEGI
EN TORNAR DE TREBALLAR /
TE, TE, TE,

DINS D'UNS 10 ANYS ELLA EN
GREIXARA /
I JO EN SERÉ CALB DE TANT
DE PENSAR /
COM ARRIBO A FINALS DE MES
AMB FILLS QUE MANTENR
AMB EL CARRO AL GARATGE
I NOMES 11 A LA TRAVESSA
VIURE AMB DEUTES PER TOTA
L'ETERNITAT /
CAR, SEMPRE M'OFEREIXEN
ALGUNA COSA NOVA QUE COMPRAR
TE, TE, TE,
EM POSARÉ BORRATXO I LA
PEGARÉ /
DESFOGARÉ LA NEVA FRAUSTACIÓ
SERÉ ASSASSINAT EN UN HOS-
PITAL
DE LA SEGURETAT SOCIAL
EN LA NOSTRA TONBA POSARÀ
"D'AQUESTS 2 IMBECTILS
EL MON SE N'HA ENFOTUT
I NO SE N'HAN ASSABENTAT"

LA POLIA
RECORDS

LA 1A. CONFERENCIA DE PURETONS I PURETONES D'ESQUERRES (RECORDS D'UN VELL MILITANT DE LA NOVA ESQUERRA CONFERENCIANT).

Era el mes de gener de 1986, petits grups de persones neguitoses s'anaven aplegant en les sales del Palau dels Congressos. Es tractava dels assistents a la primera reunió del Soviet de Catalunya, més conegut en aquells temps com la Conferència d'Hommes i Dones d'Esquerres.

En aquella reunió, que tant va fer trontollar els fonaments del Vell Mòn Pujolista, es varen elaborar les bases d'aquest Mon que ara gaudim, món nou que cal dir que ja portaven disn del cor tots els catedràtics i alts funcionaris d'Ajuntaments i Diputacions assistents.

El descobriment de mots claus com Autogestió, Participació Popular i Descentralització van fer vibrar les ànimes esquerranoses d'homes de gran vàlua com en Raimon Caradeconill, Xavier Rubert *el filòsofo diputao* o sindicalistes com en Navales *el noi del pacte*...El personal nerviós i sense espera ja volia passar a l'acció directa...Afortunadament la ponència de religió i Esquerrania de Montserrat va serenar els ànims amb els gregorians d'una missa concelebrada pel Pare Llimona i l'ex-maoís ta Gracia, molt comentada fou l'actuació de l'escolanet Obiols, i es que fins i tot per fer d'escolanet se n'ha de venir de mena.

Però el que més va entusiasmar a la concurrència va ser el redescobriment de la trilogia LLIBERTAT, IGUALTAT i FRATERNITAT Aquí si que fins els ulls dels més curtits militants es van negar de llàgrimes emocionades. En Solé Tura *el Padre de la Constitución* s'abraçava gemegant a en Socias *l'expert en Seguretat Ciutadana* tan o més afectat que ell, durs hispanodiputats que amb gest adust havien votat fredament la Llei Antiterrorista, la d'Objecció, la de l'Avortament...es desfeien en sanglots, fins i tot plorava l'arnat Winebaldo Solano vella fera pumista que perdudes les urpes i els ullals havia abraçat la causa de la nova esquerra.

Tan i tan es va plorar que els ponents de l'OTAN van fer

la necessitat no només d'un Exèrcit Europeu, sinó també d'una Armada que ens salvés a tots de la riuada...No va fer falta, un piquet mixt de bombers de l'Ajuntament i Policías Nacionales va reitra el líquid a cops de galleda.

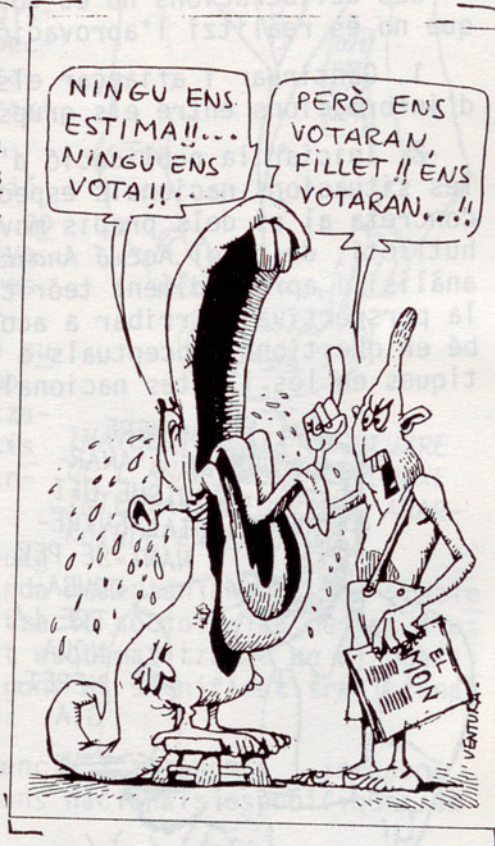
Un cop sec el local varem arribar a l'apoteosi, al crit de Pujol esferidor!, nosaltres ho faríem millor! va ser entronitzat en Solé Tura i coronat com Dama de Horror en Pasqual Maragall. Quins moments!!! Quins records!!! Semblava talment que el sostre s'enfondrés amb la gran cridòria de "President Solé Tura i per tots bona pastura" i d' "Alcalde Maragall volem carlisai".

Mentre esperaven els mausers i les stars per assaltar el Palau de la Xeneralitat vam fer una festa al KGB, per l'ocasió l'Oriol Martorell (amb arranjaments d'en Santi Arisa) ens va reescriure la Internacional amb aquelles es trofes tan boniques que diuen...

Amunt la Gran Barcelona
Olímpica Capital
La Conferència busca vots
l'esquerra és de vots un clam

Si dels camps de la nostra terra
foragitem de'n Pujol l'estol
el PSC substituirà Convergència
hi haurà càrrecs per a tothom.

Jaume Pardal de Carnet
Professor de Teoria Política dels Espais Convexos
Granbarcelona a 19-I-1996

..... NOVES, NOTICIES, ROTLLOS, ROTLLETS....

El dia 3 d'abril a les 19,30 presentació del llibre Ràdios Lliures, una pràctica alternativa, a l'Ateneu Llibertari de l'Harmonia, carrer Servet, núm. 15 - 08030-Barna.

RESOCONTO DEL PRIMO INCONTRO INTERNAZIONALE

ANARCOINDEPENDENTISTA (traducció abreuçada)

En aquest escrit trobareu únicament aquelles dades més importants que han caracteritzat els treballs de la quarantena de companys (seixanta en els moments més concorreguts) reunits a Guasilia.

Les deliberacions no es convertiran en acords definitius fins que no es realitzi l'aprovació final dels grups nacionals.

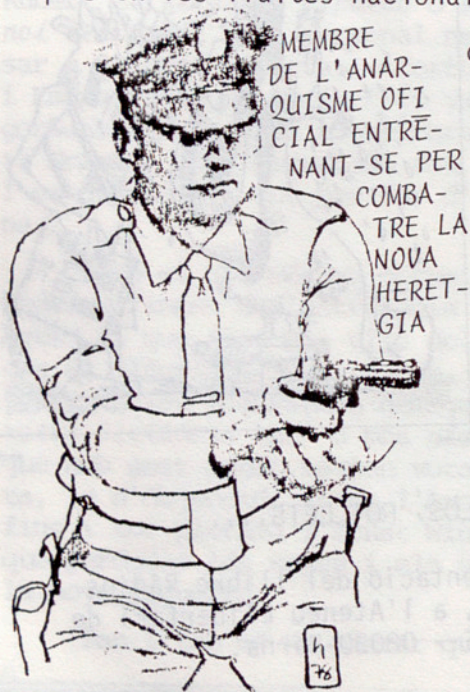
1. Continuar i afiançar els treballs relatius a l'intercanvi d'informacions entre els grups.

2. Iniciar la publicació d'un butlletí intern informatiu de les situacions nacionals específiques i sobre la intervenció concreta al si dels propis moviments anarquistes nacionals. El butlletí, de títol *Acció Anarkista* serà també motiu d'estudi, anàlisi i aprofundiment teòric sobre la "qüestió nacional". Amb la perspectiva d'arribar a acors entre els diferents grups també en qüestions conceptuals a utilitzar en les actuacions pràctiques en les lluites nacionals i socials dels pobles.

3. Adoptar, per evitar ulteriors confusions conceptuals, degudes a la pobresa lingüística, en allò que resulti possible, el concepte *independentisme* per indicar el sentit de la lluita anarkista per l'alliberament nacional. D'aquí la decisió d'utilitzar el concepte *anarkoindependentisme*, *lluita independentista*, etc.

4. Gestió directa, per part de les dones, d'un espai del butlletí (a petició de les companyes present a la Trobada) *Acció Anarkista* sobre la temàtica i condició de la dona en la vida dels pobles oprimits/colonitzats.

5. Adoptar la llengua Esperanto com a llengua oficial de les trobades internacionals.

6. Constituir la CONFEDERACIO ANARKISTA INTERNACIONAL per l'ALLIBERAMENT NACIONAL, a la qual només es poden adherir organitzacions/individus anarkistes.

Unics elements que sembla condició "sine qua non" per adherir-se a la Confederació són els següents: la metodologia insurreccional (això és dirigit a un treball de masses en direcció a la creació de les condicions d'agudització del xoc de classes amb perspectives autogestionades i de confrontació permanent) i el rebuig de la praxi interclassista.

En tractar-se d'una organització específica anarkista, els adherents poden cercar la col.laboració operativa amb companys/es de base i amb membres de partits i organitzacions no anarkistes, però en canvi això no ha de suposar relacions de col.laboració amb les cuspides dels partits i organitzacions encara que siguin independentistes, de l'esquerra autoritària i parlamentària.

IMATGE INEDITA DE MEMBRE DE L'ANARQUISME ORTODOXE INTENTANT DIGERIR L'ANAR-KOINDEPENDENTISME.

L'elecció terminològica de *rebuig de l'interclassisme* ha deixat de banda momentàniament, les problemàtiques relatives a la individualització sociològica de les classes socials, actualment no fàcilment esquematitzable en el dualisme proletariat/burguesia, almenys segons el significat tradicional d'aquest binomi.

L'organització confederal evidencia l'autonomia i independència operativa de les organitzacions nacionals específiques en el seu propi àmbit.

Hi ha alguns trets operatius més precisos cara a les lluites unitàries envers els comuns enemics: militarisme, estatal i internacional, colonització econòmica i imperialisme del capital pluriestatal i estatista; desnacionalització, política energètica de les grans centrals nuclears i tèrmiques, aculturització lingüística, etc..

Un viudebat s'ha desenvolupat també sobre les especials

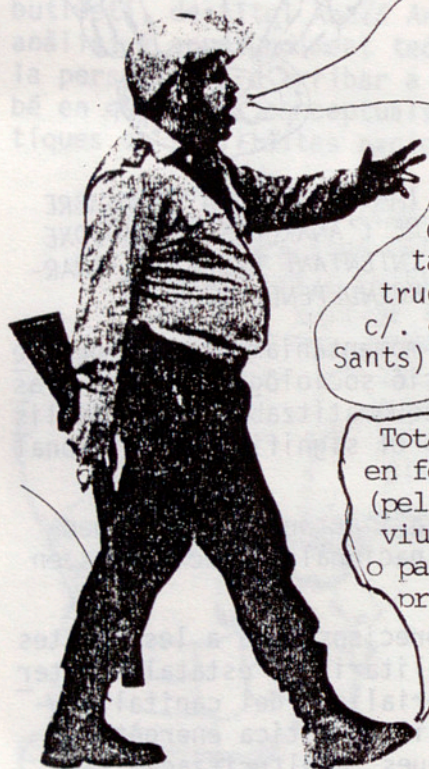
circumstàncies en què es troben les dones, i pensem que continuaran en el futur. Particular relleu ha assolit la temàtica ecològica.

IKARIA ha decidit adherir-se al projecte de construcció d'aquesta internacional anarko-independentista. Encara no hem debatut a fons els termes en que hi podem participar, les propostes més concretes, vinculacions amb la F.A.-C.C., etc.

Un aspecte no resumit en la comunicació feta pels companys/es sards/es ha estat el dels grups assistents. Han estat presents grups i individualitats de Sicília, Sardenya, Frill, Països Catalans, Alemanya, Occitània, Palestina, i ha hagut adhesions de l'Argentina i d'Indis colombians.

S'ha valorat de fer una coordinació més estreta entre els grups de països mediterranis per problemes comuns.

Per a més informació podeu escriure a F.A.-C.C., apartat de correus 2234-Barcelona.

Els dies 26 i 27 d'abril es realitzen les V trobades de la XARXA ECOLOGISTA I ALTERNATIVA en una casa de Colònies de Begues (el Garraf). Per a més informació i inscripcions podeu trucar al C.E.L (Col·lectiu Ecologista Llibertari) tel. 2157625 o bé passar-vos per l'Ateneu Llibertari de l'Harmonia o bé també podeu trucar a la Llibreria LA BICICLETA al c/. del Riego (Municipi lliure de Sants).

Tota la baska que estigui interessada en fer un dossier sobre cinema i anarkia (pelis que tractin el tema, etc.) escriu a l'Ateneu de l'Harmonia, Servet, 15 o passeu-vos els dilluns a les 9 del vespre.

Els dissabtes tot s'ho gasta, i a l'Ateneu Llibertari de Gràcia, c/. Perill, 52 es fa un mercadillo de roba i trastos vells

ENTREVISTA AMB ELS OCUPADORS DE COLOM

(LO QUE FRANCO NOS ROBÓ, EL PSOE SE LO QUEDÓ)

AL NUM. 9 ESMENTAVEM L'ACCIO REALITZADA PER MEMBRES DE LA CNT-AIT, CONSISTENT EN OKUPAR L'INTERIOR DEL MONUMENT A COLOM, PER CRIDAR L'ATENCIÓ SOBRE LA DEVOLUCIÓ DEL PATRIMONI SINDICAL. HEM ESTAT AL COMITE REGIONAL DE CATALUNYA PARLANT AMB ELLS. PER QUESTIONS D'ESPAI -i d'acord amb ells- OFERIM NOMES LA PART DE L'ENTREVISTA RELACIONADA AMB EL TEMA INICIAL: L'OKUPACIÓ I EL PROBLEMA DEL PATRIMONI.

IKARIA (I): Expliqueu-nos primer com va anar l'okupació de Colom com va sorgir la idea, els dies que vau estar allí...

OKUPANTS DE COLOM (O.C.): Va sortir d'un grup de gent de CNT, que estàvem preocupats pel poc cas que ens fa el govern pel que fa a la devolució del patrimoni. Aleshores ens vam plantejar això com un acte més, i sobretot com un acte diferent, per intentar cridar l'atenció públicament i també de l'administració. Potser sigui l'única forma —denunciant públicament les contradiccions de l'administració— que ens facin una mica més de cas. O més bé, més que contradiccions, el favoritisme amb què es tracta als grups socials i a les entitats públiques o polítiques, l'administració. Aquest va ser el plantejament d'un grup de companys; no es va consultar prèviament amb l'organització. El plantejament era més ampli; havíem planejat també pujar una emissora de ràdio. Adhuc la tenim, una emissora que funcionava amb bateria. Volíem emetre des d'allí. Al final ens faltava una peça que l'havien d'enviar des de Madrid i no arribava. S'apropava el fred, l'hivern i tot, i vam decidir pujar sense l'emissora. Els companys que van col·laborar en això, ho van exposar, posteriorment, a l'organització, que ho va assumir, naturalment.

(I): Creieu que els resultats han estat suficientment positius?

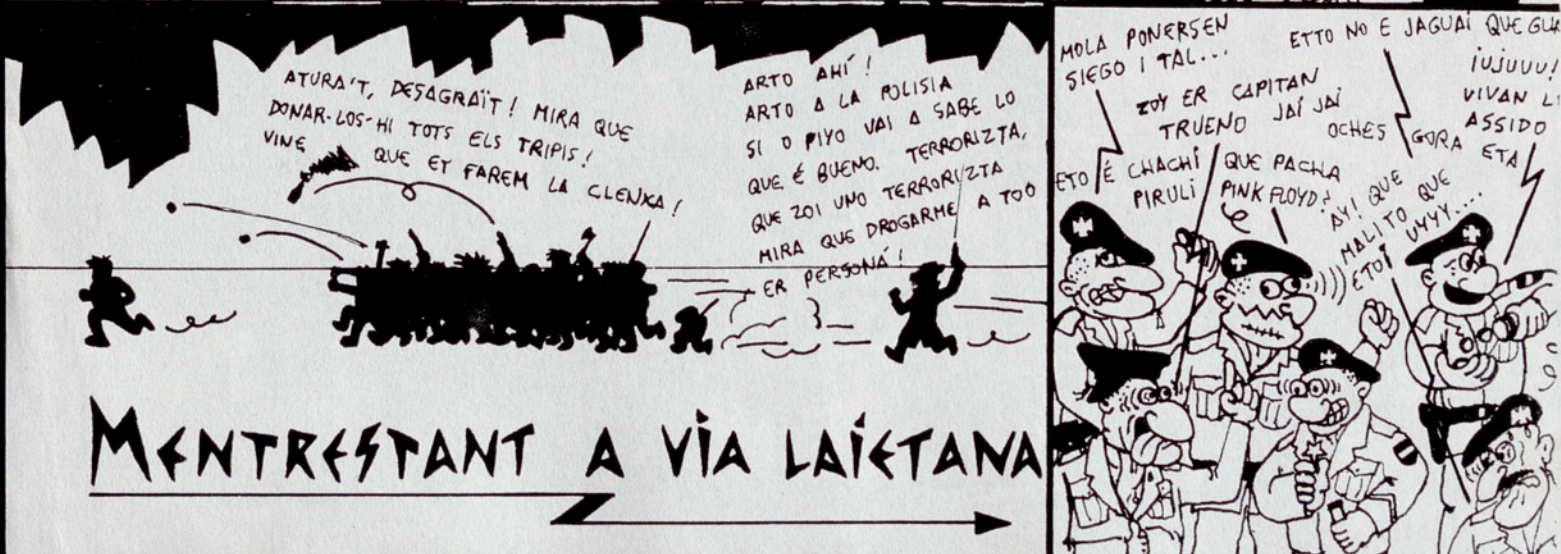
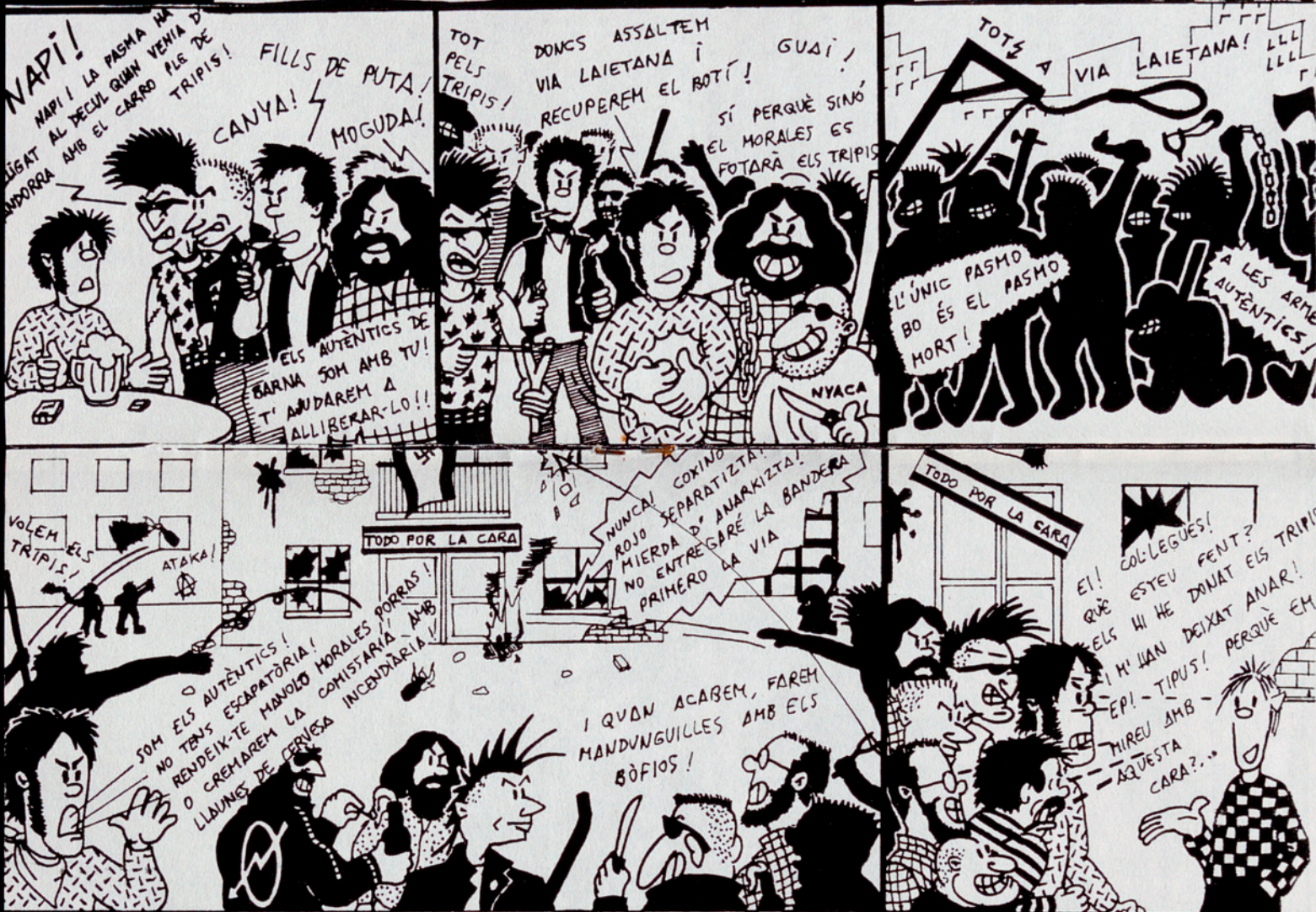
(O.C.): De moment hem aconseguit allò que ens havíem proposat: cridar l'atenció sobre la marginació que fa el govern —sigui del color que sigui— de certes entitats. De nosaltres, concretament. Aleshores, això sí, es va cridar l'atenció. De resultat positiu de moment no ha hagut cap, encara que posteriorment ha hagut entrevistes amb el Martí Jusmet* i estem discutint amb

**Delegat del govern a Catalunya o virrei, al vostre gust*

IKARIA PRODUKSION'S PRESENT'S

NAPI & DECUL

anarkos - al·lucinògens

MENTRESTANT A VIA LAIETANA

l'administració sobre aquest tema. El plantejament era de denúncia, i creiem que això es va assolir plenament. Feia anys que no sortien en primeres planes de diaris i aquesta vegada hem sortit. L'administració no obstant això, és dura en aquest sentit. No sé per quin motiu. I no ens vol donar això. Ara argumenta la duplicitat d'organització, o sigui que hi ha dues de CNTs.

(I): Què us està semblant que un govern que diu d'esquerres estigui practicant aquest favoritisme a l'hora de tornar el patrimoni sindical, o la corrupció municipal, etc.?

(O.C.): El partit socialista és hereu una mica il·legítim perquè ha hagut també els seus tripijocs dins del partit però al cap i a la fi representa el que era el socialisme d'abans de la guerra civil. I el "Lenin espanyol" va col·laborar amb Primo de Rivera. Llavors, qui s'estranya ara? El problema és de la gent, no dels grups polítics. Que s'animen de dretes o d'esquerres, això és el de menys; el problema és de la gent, que perd la memòria. I si una administració -que a més dura 4 anys i

militares

CNTAIT

després es té la potestat de canviar-la pel vot resulta que ho està fent malament, estranyament, la gent torna a votar el mateix grup, a nivell municipal, general, i tot això. A mi no em sobta el que fan els socialistes en aquest moment perquè ho han fet històricament sempre. El que em fa pena és la gent no reacciona. Perquè per culpa d'aquesta no reacció de la gent, a nosaltres ens estan fument.

Lenin espanyol: Sobrenom donat pel PCE al cap del govern de la república, Largo Caballero, el 1936

(I) Per què el patrimoni sindical? Per què aquesta reivindicació?

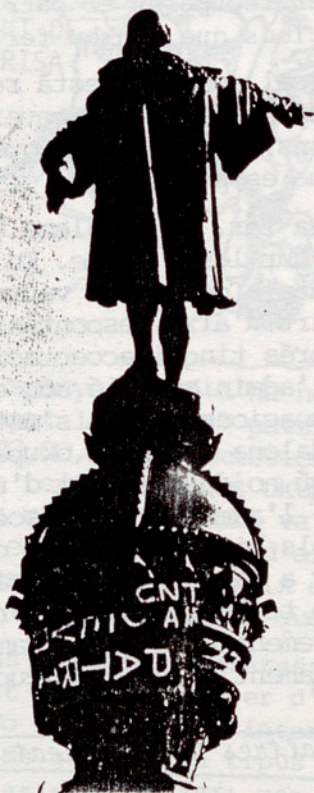
(O.C.): Està clar, no? Si se li va prendre a la CNT, després de la guerra, el que tenia, se es torna a reconstituir s'ha de mirar de restituir allò que era seu. Això és de calais de sastre, no val la pena discutir-lo. Per això es reclama allò qu s'entén que és de la CNT. A més, per un simple plantejament de funcionament, avui dia mantenir una estructura sindical és econòmicament car.

Després, hi ha el patrimoni acumulat. Si és dels treballadors se l'ha de retornar als treballadors. El que està fent el govern és de nou afavorir als que són concendescents amb ell, sinó no s'entén això. L'afiliació sindical i política, nosaltres no la xifrem en més d'un 10%, força menys. Llavors, per què s'atribueix algú una representació de tots? Seria àdhuc més lògic que on hi ha patrimoni sindical acumulat -mal dels mals- s'administrés municipalment i es donés per a serveis que revertirien en el treballador. Qui ha estat qui ha ajudat a construir aquest patrimo

ni sindical. El que és un robatori és que se'l donin a uns sindicats que es diuen majoritaris, que no representen, sindicalment, a més d'un 4 o 5%, o bé que se'l donin a la patronal, que res no té a veure amb això. No s'entendria si no fos que, d'una altra banda, els amics del govern estan cobrant d'aquesta patronal.

(I) No us fa la impressió que durant els 9 o 10 anys que porta CNT en l'actualitat, el fet de tenir permanentment aquest plet amb l'estat ha pogut condicionar les seves lluites moderant-les o atenuant-les, per què un excés radicalisme no la situés fora, marginada, d'un possible repartiment?

O.C. Marginada del repartiment ja n'està. I vosaltres creieu que si tinguéssim més possibi-

litats econòmiques la nostra activitat ens treuria de la legalitat? Hi ha un fet clar: CC.OO, UGT, USO no podrien subsistir si no fos per les injeccions econòmiques que contínuament reben de l'administració, no només la central. El govern va repartir l'any passat 1.050.000.000 entre els sindicats que considera majoritaris i la Generalitat 15.000.000 més a cada sindicat. Aquestes organitzacions no podrien subsistir ni podrien tenir una sèrie d'alliberats que anessin a signar convenis, visitar empreses... Aquí hi ha més voluntarisme, les coses les assumim molt i anem a tirar p'alante com sigui. Si ens donessin el que és nostre influiríem molt més en la societat, perquè si ara fem 100.000 cartells en una campanya concreta, doncs igual en fariem 500.000, si tinguéssim possibilitats. Pel que fa a això, ens està coartant, a què tinguem més incidència. Però tenir més incidència i per tant, potser tenir més afiliació, en lloc de radicalitzar-nos, encara ens acomodariem més al sistema. Jo no crec que una organització de masses sigui radical en cap moment. Quant més gent fossim, més hauríem de moderar els nostres plantejaments.

(I): Teniu pensat fer noves accions per recuperar el patrimoni sindical? O, quines són les properes accions que penseu fer?

UN MEMBRE DEL C.R.: El patrimoni sindical sempre s'està reclamant, en tot moment. Amb reunions amb la representació del govern central a Catalunya. Sempre. Ara, d'accions, això serà el que els sindicats decideixin les propostes que es puguin fer.

O.C.: Contínuament es plantegen coses a fer. El problema és la capacitat que puguem desenvolupar per dur-les a terme. En el pròxim ple de Catalunya, al març, es planteja de nou, a veure que es pot fer més. Es evident que si a part d'això, espontàniament, surt algú amb un plantejament que després tingui acceptació, també es durà a terme. Les reunions amb l'administració són constants

A més hi ha un plantejament d'ocupacions que ja s'està desenvolupant. Per exemple, el local de Badalona. S'havia okupat per la CNT, portàvem enllà any i mig, ningú no deia res, i d'un dia per l'altra -el fet dels favoritismes- l'administració socialista de Badalona agafa a CC.OO i UGT (1) i els hi dóna a canvi d'aquell local uns locals alternatius. Vam anar a parlar amb l'alcalde. L'ajuntament és enfonsat en deutes, no tenen una pela, per no tenen inconvenient en subvencionar alegrement a la gent. Tambés s'ha arribat a un acord: deixarem a l'ajuntament l'opció d'ocupar el local, si ens en dóna un d'alternatiu.

(1) Aquest local es compartia amb els altres dos sindicats

Després, a nivell d'ocupacions, s'han assolit força coses. A Igualada, es va okupar un local, i l'administració va haver de transigir. A Terrassa es va okupar el local històric. A la Llagosta hi ha un local del patrimoni acumulat que està okupat per plantes per CNT, CC.OO i USO.

-(I) Portaferriassa

-(O.C.): Portaferriassa es va okupar al principi, al 1977. El que passa és que ¿com es pot impedir el que va passar enllà⁽²⁾? A més no teníem igualtat de condicions. Pot ser, si haguéssim tingut allò que tenien ells haguéssim pogut. De totes formes es va guanyar bastant.

Aquí a Catalunya ha hagut alguna okupació més. Després, a la

ACTUACIO DELS
TREBALLADORS DE LA
REPRESSIO AFILIATS AL
S.U.P o CC.OO
DURANT EL DESA-
LLOTJAMENT DE
PORTAFERRISA

resta d'Espanya també n'ha hagut. Es van ocupar locals. I àdhuc s'han okupat locals del patrimoni acumulat que se'ls havien concedit a CC.OO, però Comissions no existia. Al juny o juliol es van dur a terme diverses okupacions de locals a tota Espanya. A Madrid, a més, la policia va carregar i va retenir a vària gent, i mai no es va saber res d'això. Però a més a més que no fem gaire cosa, no transcendeix en cap sentit. És el que deïem al principi, de cercar coses que cridin l'atenció perquè ens vegin.

-(I) No us semblaria interessant coordinar-vos amb gent que pugui estar fent okupacions per d'altres motius, per exemple els squats? No us semblaria interessant d'enllaçar amb aquesta gent a nivell de generar un tipus d'acció directa d'okupar cases?

(2) Van ser desallotjats per la pasma després de gran resistència

-Un afiliat: Són dos temes un xic distints, encara que siguin (ambdós) una reivindicació social. Perquè nosaltres el que estem reivindicant és el nostre patrimoni. Evidentment, si nosaltres cridéssim als squats per reivindicar el nostre patrimoni, seria una forma d'utilització d'aquella força. S'ha de separar el camp de reivindicació del patrimoni, del camp de la reivindicació social que suposa el fet que es dona al carrer, en el qual podríem participar, per suposat.

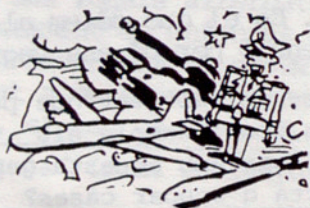
SQUATINFORMACIO - OKUPADORS

A mitjan Desembre es produí una ocupació a Blanes. Al moment de confeccionar el núm. 10 d'Ikària coneixíem ja aquesta informació però se'ns va passar per alt publicarla. No era una ocupació per viure-hi, sinó per obrir un local d'activitats alternatives. Va durar un mes o mes i mig, fins que l'ajuntament, aprofitant una absència dels ocupants, va tapiar les entrades.

Al Gener, ha hagut una ocupació a l'Escala d'un bar fora de servei, per acondicionar-lo i obrir-lo altre cop. No en sabem res més, de moment.

També al Gener, gent de Figueres va entrar a un immoble deshabitat per espai de dues hores. Varen anar al registre de la propietat a comprovar si pertanyia al municipi, tal com creien. Al no ser així ho van deixar córrer, considerant que encara no tenien prou força com per resistir un desnonament. Aquest grup està preparant una nova ocupació.

La gent de Girona es manté en la seva enorme casa. Les darreres notícies són que els propietaris volen recórrer al sistema denúncia/desnonament policial. Si no ho han fet encara es deu a que no tenien el paperam al dia ni els impostos municipals en ordre. Si es produeix aquest cas, negociarem pagar un lloguer amb l'ajuntament, i muntarem aquí un ateneu llibertari, però visquent-hi nosaltres, un ateneu llibertari squat. (Declaracions a la LLETRA (A)).

VA D'ETICA MILITANT, SANTA (A)

Aquesta ètica militant que es projecte enllà a la vida quotidiana, no m'agrada. Sentir obligatòriament les contradiccions i purgar-les com els màrtirs de l'església... Tant interessant que és experimentar-les

Sí, segurament hi ha un cert messianisme. Inconscientment no creiem qui sap el que

Som, sí, som això: una comunitat franciscana. Sant Francesc d'Assís estaria ben content de molts de nosaltres.

St. Francespunk, St. Franceschippie, St. Francescmístic, St. Francesccranc. Cranc, Cranc anem endarrera (més que endavant).

Bombes. Petards. Bombes i petards. De bombes i petars en tenim plena més la boca que les mans.

Cal inventar contes sense moralitat llibertària. I, perquè ens entossudim a demostrear allò que "l'anarquia és la més alta expressió de l'ordre"? Per què? Misteris...

Misteris, tres misteris... el del pare, el del fill i el de l'esperit sant.

Cal inventar contes. Contes de debó. De debó.

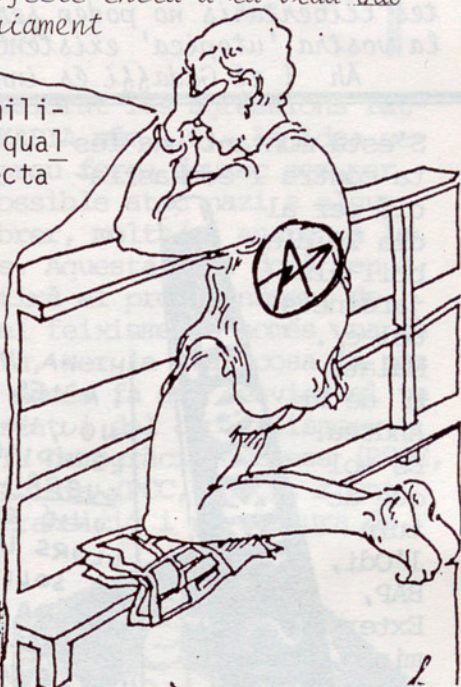
Deixar de ser "vegetarians", perquè tampoc no serem 'carnívors' pel fet de menjar carn.

Tinc -cada dia més- la sensació que quan estimem no ho fem perquè sí. I de fet -penso- quan s'estima, s'estima perquè sí. I s'odia també perquè sí.

Estimem o odiam, perquè la doctrina així ens ho mana (Pare nostre que esteu en el sostre..), ens creiem importants o insignificants (tant petit, ja està dit).

Nans, gnoms, follets amb caputxetes de foc Sense perjudicis contes.

Sóc un militant de qual sevol secta mística, Ateneu Llibertari o Església i em confe-so davant teu, Sta. (A) per haver menjat carn

Els contes amb moralitat llibertària són més avorrits que qualsevol dels contes més reaccionaris: que no siguin sexistes, que no transpuin violència, que no siguin tantes altres coses (l'ostia en vers i avinagrada).

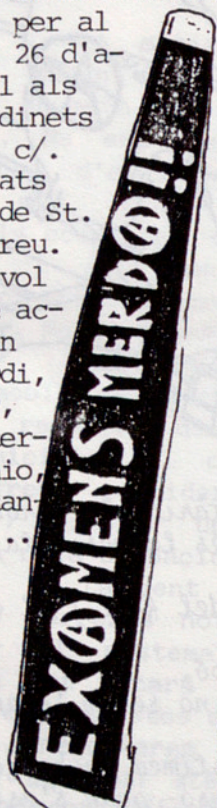
Com els seus autors -quan són autèntics vegetarians- els contes llibertaris no poden ser ni carn ni peix. Són ben grisos. Com la vostra 'utòpica' existència.

Ah I el Gadaffi és innocent.

S'està muntant una festa contra l'edukastració per al dia 26 d'abril als jardins del c/.

Malats
M de St.
Andreu.

Es vol
que actuin
l'Odi,
BAP,
Exterminio,
Rotanfa,...

OCTAVETA apareguda en algunes escoles de Barcelona i editada per la gent de CONTRACORRENT, els podeu trobar a l'Ateneu de Gràcia, c/. Perill, 52 qualsevol dia.

HI HA UNA MANERA D'OPOSAR-SE ALS EXÀMENS I A LES ARBITRARIETATS, NO ÉS UN MÈTODE NOU, HA SIGUT UTILITZAT DESDE SEMPRE PELS ESTUDIANTS, ES L'ANOMENAT GAMBERRISME: LA GUERRILLA ESCOLAR. SI HI HA PROU SOLIDARITAT I UNIÓ ENTRE ELS ESTUDIANTS SEMPRE SI HI HA POC LLORS LES ACCIONS COLLECTIVES, PERO, SI HI HA POC SOLIDARITAT I MOLTA REPRESSIÓ, EL MILLOR CONTRA ELS EXAMENS, ELS CASTIGS, ELS PROFES REPRESSIUS, ELS XIBATOS.... ÉS LA GUERRILLA ESCOLAR. A CONTINUACIÓ ET DONEM ALGUNS SUGGERIMENTS:

- 1- UTILITZA L'ARSENAL DELS ARTICLES DE BROMA, N'HI HA DE MOLT BONS.
- 2- REBAIXA AMB L'AJUT D'UNA FULLA DE SERRA DE METALL UNA DE LES POTES DE LA CADIRA I LA TAULA DEL PROFE.
- 3- EMPASTIFA AMB OL LA PISSARRA, TAULA I CADIRA DEL PROFE, LA TARIMA, ...
- 4- COL·LOCA PEIXOS MORTS A LLOCS DIFÍCILS DE REGIRAR, COM A DALT DELS ARMARIS I A LES CISTERNES DELS WC.
- 5- OBTURA ELS PANYS AMB PEGA [ARALDIT] I EXURADENTS (HAS DE TENIR TEMPS PER QUE S'ASEQUIN).
- 6- FES DESAPAREIXER GUIXOS I BORRADORS.
- 7- GASTA BROMES TELEFÒNIQUES, FES PINTADES.
- 8- OBTURA WC AMB "ESPUMA", PROVOCA INUNDACIONS DEIXANT OBERTES AIXETES I TAPATS ELS DESAIGUES.
- 9- FES ANAR LA IMAGINACIÓ.

RECORDA QUE ÉS MOLT IMPORTANT NO SER DESCOBERT. CONTRA AUTORITARISME I EXAMENS: GUERRILLA ESCOLAR!!

ASSEMBLEA

BARCELONES

● LLIBERTARIA ●

ASSEMBLEES DE L' 1 DE FEBRER A
L'HARMONIA DEL PALOMAR I DE L'1 DE
MARÇ A GRÀCIA

1.- Què passa amb els fatxes? S'han valorat les agressions fatxes del gener (vegeu plana 22 de l'IKARIA núm. 10). La idea general és la de tenir com anarkos/es prou força de xoc com per tallar qualsevol d'arrel qualsevol possible atac nazi a algun dels nostres actes. L'endemà 2 de febrer, molts/es anaren a la manifestació antifeixista de 9 Barris. Aquesta mani donà peu a una reflexió del nostre grup que sortirà al proper número de LA LLETRA . La idea central és que el feixisme és només una de les estratègies de l'estat capitalista, per la qual cosa la nostra participació en aquestes lluites només fa que desviar el veritable objectiu —l'abolició de l'estat i del capitalisme— duent-nos a aliances amb partits de la democràcia burgesa (PSOE, PSUC) o de la contrarrevolució estalinista (PCC, PCOC): front popular i contrarrevolució de 1937, transició i no ruptura de 1976, i d'altres exemples menors. La classe dominant espanyola prefereix l'estrategia democràtica, comuna al bloc occidental, perquè té molta més credibilitat i per tant, estabilitat, mantenint intactes les relacions de dominació social. Dins seu, l'estrategia feixista és només un residu, que no vol eliminar completament però que utilitzat com amenaça latent pot reforçar —és encara la seva credibilitat i acceptació ("consolidació de la democràcia", "perill colpista", "provocació involucionista").

2.- Puja del

Ara més que mai...

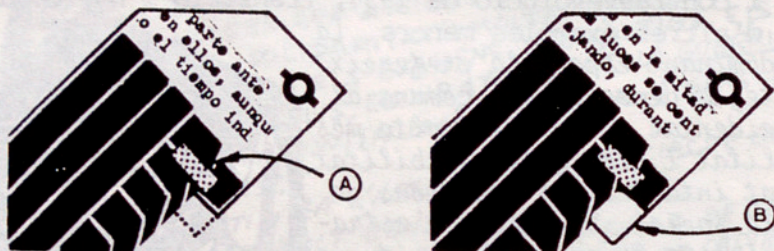
La canya més forta!

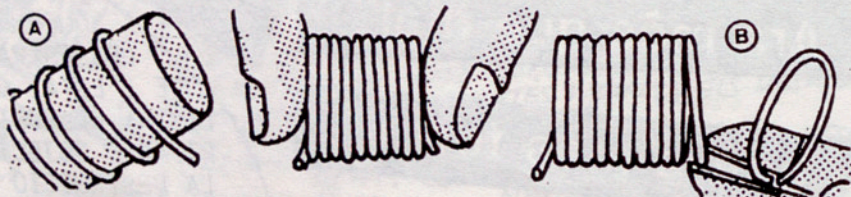
EL
FEIXISME
NO ES MÉS
QUE UNA DE
LES ESTRATÈGIES
DE L'ESTAT CAPITALISTA:
EL NOSTRE VERITABLE
OBJECTIU ES
LA DESTRUCCIÓ DE L'ESTAT
I DEL CAPITALISME

Ens proposem vàries possibilitats d'entrar sense pagar:

- Colades col.lectives a les parades dels barris utilitza des diariament, reunint-nos en grups als quarts d'hora. per anar al treball o a on sigui i entrar sense pagar. Amb sort podem ser uns quants i con  ixer gent nova, si no s m molts/es es salten les tanques.
- Colades individuals. Saltant les tanques o utilitzant - targes trucades o d'altres mètodes.
- Algunes de trucar targes:
 - Es tracta de connectar (A) els gràfics magnètics del dors de la tarja. Les connexions es poden fer enganxant un trocet de paper d'alumini, ratllant el blanc de les connexions amb llapis tou, pintar amb pintura conductora, exemple purpurines..., rotuladors met llics (aquest està per provar). Amb aix  la m quina - s'acciona i talla la pestanya del viatge, aquesta pes tanya ja usada (B) es substituirà per una enganxina - de les que s'utilitzen als comerços per escriure els preus als productes, es troben fàcilment a les papere ries, les petites són les millors. (mireu dibuix).

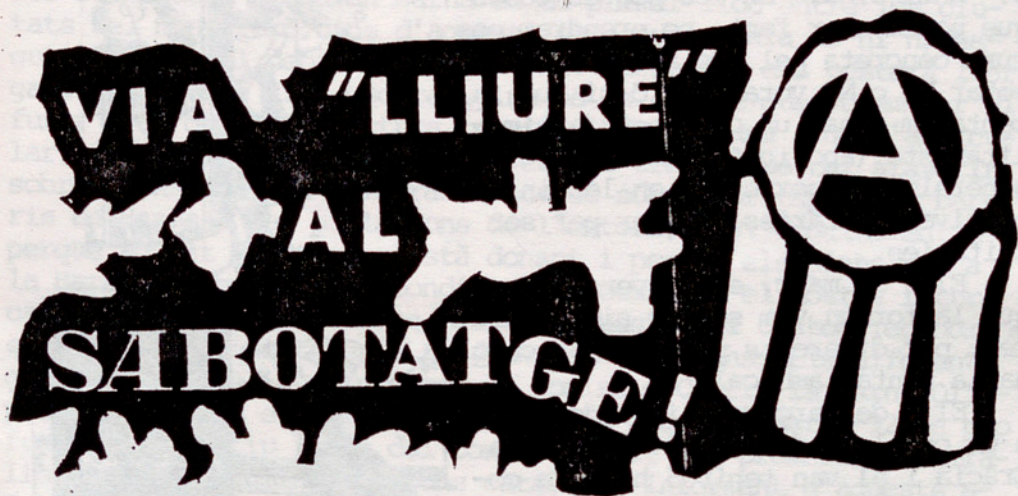
- També es poden col.locar ar ndeles als duros i augmen ta'ls-hi el valor. S'aconsegueix cable de coure del mateix gruix del duro. Els cables de tensions fortes, ren tadores, frigorífics, etc., serveixen, cal treure el - plàstic. S'enrotlla el cable al mànec d'una escombra (A) es treu la molla que queda i es talla (B). Queden - unes ar ndeles que es posen al duro. Apart dels trans ports serveixen per tot tipus de màquines guardiola, ta bac, fotomat n, etc. (mireu dibuix)

- De totes maneres porteu una tarja sempre nova a sobre, per si es presenten problemes.

Aquest text que acabeu de llegir formava part d'una octaveta repartida poc abans de la puja dels transports.

Després ha hagut diverses accions més fetes no pròpiament per l'Assemblea Llibertària, sinó per membres seus junt amb d'altra basca, amb coneixement de l'assemblea: un manual de sabotatges i accions contra el ~~M~~ la nit i la matinada anterior a la pujada. Es van inutilitzar força màquines de tallar targes (al voltant d'unes cinquanta), es va trencar una guixeta, pintades, i obturació dels candaus d'entrada amb silicona. L'acer líquid és un material que va molt bé per inutilitzar les màquines.

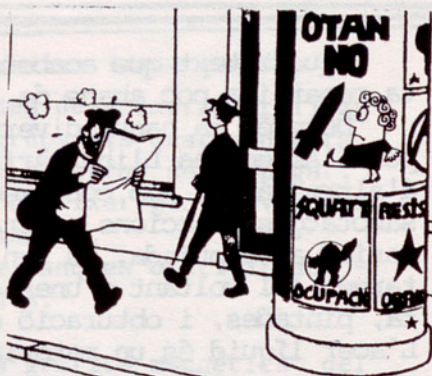

3.-

La Llettra (A)

Durant la 3a. setmana de març, pot aparèixer el 1r. número de la LLETTRA (A) en la seva nova etapa. La redacció de Barcelona ha informat que de moment les subscripcions no cobreixen les necessitats de la revista (se'n necessiten 300), i que en aquest primer nº no hi ha hagut gaire informacions dels grups que donen suport a la revista.

4.- Festa llibertària. La data provi sional és el 7 de juny. S'estan fent tràmits per per-la al poble espanyol de montjuïc o bé al born. S'intentà rà fer una festa que duri tot el dia combinant les actuacions de la nit (s'ha pensat en Kortatu, Tijuana in Blues i Herzainak) amb tota mena d'activitats durant el dia. Fins ara s'han compromès a treballar-hi unes 60 persones, però ens calen 10 o 20 més.

5.- Anti-OTAN. En les poques coses que podem anar fent, no prendrem pos tura concreta pel que fa al fet de votar NO o No votar, però si que in tentarem donar un contingut antimilitarista (abolició de tot exèrcit), generalment inexistent en les ini ciatives unitàries, potser per ser unitàries.

El 5 de març, els diversos grups que la formen van sortir simultània ment per diferents punts de Barcelo na, a pintar amb cal.

El 6 de març va lligar de marró a un col.lega de l'A.L.L. pintant a Gràcia i el van tenir 5 hores a comissaria.

D'altra banda a l'Harmonia del Palomar van col.localar a la seu del PSOE-PSC un rètol on es llegia Consulado Yankhee de San Andrés.

Així mateix cal fer esment que l'A.L.L., com a tal va realit zar un seguit d'enganxines on un jove feia una buti i es llegia Otan No.

La basca de l'Ateneu de Gràcia va realitzar un cercata per la seva vila el dissabte dia 8 també contra l'Otan, la mateixa acció es va repetir a l'endemà a les Rambles. Cal dir que aques tes accions les van realitzar també conjuntament basca de l'ALL

Es va intentar reventar un miting del PSOE a Virrei Amat on intervenia el Serra, va ser força interessant i divertit veu re la cara que posaven els sociates amb l'actitud dels provoques.

N

INFORMA LA COMISSIÓ
ANTI BARNA-OLÍMPICA

BARCELONA '92

D'ençà la presentació de Barcelona com a candidata als J.O. del 92 ens hem vist immersos en una intensa i cara campanya promoguda per l'Ajuntament per tal de vendre'ns la idea de la Barna Olímpica 92. Segons l'Ajuntament i la Corporació Metropolitana, les Olimpíades situaran Barna en un primer lloc entre les ciutats del món. Però dins d'aquesta campanya encara no hi ha hagut lloc per al debat i la discussió sobre què ens costarà l'organització dels J.O., sobre quina és la ciutat que volem per al futur i en quina estructura territorial catalana s'ha d'articular, sobre quina concepció de l'esport creiem que cal afavorir, sobre quins serveis i infraestructures són prioritaris als barris de Barna i les poblacions de l'entorn, etc. Precisament perquè aquest debat no s'està donant i perquè els plans per a la Barna Olímpica poden condicionar totalment el nostre futur, cal que s'informi de totes les repercussions i costos (econòmics, socials, etc.) que tenen i tindran aquests plans. Els diferents grups i persones que integrem la Comissió Contra la Barna Olímpica creiem que el balanç global de la proposta Barna-92 és profundament negatiu i que cal contrarrestar les promeses triomfalistes de les administracions catalanes informant d'aquests efectes negatius. Aquestes ratlles són un petit resum d'alguns dels motius pels quals estem en contra de la Barna Olímpica.

La celebració dels J.O. implica la construcció d'un gran nombre d'instal·lacions esportives noves, grans i molt costoses, unes despeses organitzatives astronòmiques i una acceleració de moltes obres d'infraestructura de dubtosa necessitat. Preveure el seu cost real ara és gairebé impossible, però podem tenir-ne una idea si considerem que en els primers estudis (any 83) es preveia un cost proper als 100.000 milions de ptes. (sense incloure les obres d'infraestructura no olímpica), o que de moment l'Ajuntament s'hagi gastat ja, només en promoció, més de 1000 milions

A més aquest gran projecte olímpic afavoreix l'especulació, l'augment del cost de la vida, la reducció dels serveis socials i l'endeutament de les administracions públiques, i posa les bases per al desenvolupament dels interessos capitalistes, tant

en el projecte especulatiu que representa la construcció de la Vila Olímpica, com la potenciació de les multinacionals. A més cal remarcar que tot plegat no suposarà la creació de llocs de treball permanents.

Aquest interès queda demostrat amb la creació de l'Agrupació empresarial Barcelona'92, promoguda per J. Ferrer Salat, alhora president de relacions internacionals de la Candidatura Barcelona Olímpica i membre del Comitè Olímpic Internacional.

Les instal·lacions esportives olímpiques, per ser-ho, estan destinades a l'esport d'èlite, competitiu i d'exhibició. Són instal·lacions molt cares, extraordinàriament costoses de mantenir i que posteriorment als J.O. seran usades ocasionalment i només per unes minories. El destí d'aquestes instal·lacions serà el progressiu abandonament i degradació, com ha succeït amb les instal·lacions olímpiques de seus anteriors tan diferents com Ciutat de Mèxic, Munic i Montreal. També cal tenir present el cas de l'antic estadi de Montjuïc construït el 1929, més tard arranjat per a les olimpíades populars de 1936 i quedà abandonant anys després. O bé el cas del Velòdrom de la Vall

d'Hebron, recentment construït totalment infrutilitzat.

S'afavoreix la remodelació, aplicació i millora de moltes instal·lacions esportives privades per adaptar-les a les olimpíades, i que posteriorment continuaran essent privades i algunes d'elles reservades per a uns sectors socials molt determinats.

Els J.O. afavoreixen un esport competitiu que supera en molt la simple competició entre atletes i equips, i passa a ser una lluita entre estats i, principalment, entre superpotències.

Promouen la idea de l'esport basada en la competició, l'es-

pectacle, les figures, i com una faceta de l'expressió humana reservada a les minories ben dotades físicament. Pensem que caldria promoure l'esport com una activitat de diversió, de promoció de la salut i de contacte amb la natura, a l'abast de totes les edats, prop de cas i barat.

L'olimpisme, nascut per propagar arreu l'esport com instrument educatiu per al desenvolupament de la persona, ha perdut el seu objectiu inicial i ha quedat en mans de l'esport d'èlite professionalitzat i de les multinacionals de la comunicació, que han convertit les olimpíades en un producte de consum.

Els J.O. són un pretext per realitzar una sèrie d'inversions i projectes fins ara paralitzats o aturats per l'acció popular o per problemes econòmics, que han de fer possible la creació de la Gran Barna, o sigui un continu urbà constituït com una sola ciutat de 27 municipis (futurs suburbis) sota el govern de la Corporació Metropolitana de Barcelona, presidida pel Maragall.

Aquesta Gran Barna vol trencar les seves barreres naturals i artificials: es foradarà la Serra de Collserola amb el túnel de Vallvidrera per afavorir l'expansió de Barna cap el Vallès, s'obriran noves vies de circulació ràpida per a vehicles; cin turons com el Llobregat i el Maresme cinturó del Litoral, acabament del segon cinturó, etc, s'ampliaria el port; s'acabaria fent, tard o d'hora, el desviament del Llobregat. Es ressucitarà l'antic Pla de la Ribera, es vol convertir la zona costanera del Poble Nou en una gran urbanització de luxe, etc..

La intenció d'instal·lar la Vila Olímpica al Poble Nou ha estat més motivada per les grans perspectives especulatives que comporta el projecte que no per recuperar una zona d'acord amb les necessitats reals del barri i la ciutat. El projecte sembla ressucitar l'antipopu-

lar Pla de la Ribera: moltes de les empreses que llavors l'impulsaven s'han tornat a organitzar dins l'associació empresarial Barna'92. Grans hotels a primera línia de mar, zones comercials, apartaments per a 10500 persones, tot amb gran protagonisme de la iniciativa privada, indiquen el caràcter especulatiu d'aquesta Copacabana de Barna. Una zona segregada entre les dues direccions del Cinturó del Litoral. Cinturó que amb les seves set vies per banda agreujarà la barrera entre la ciutat i el mar que ara suposa la xarxa ferroviària.

Aquesta potenciació de Barna i la Corporació Metropolitana suposarà l'absorció de recursos econòmics i humans i el trasllat de determinades indústries, activitats i serveis nocius i perillosos cap a la perifèria (Garraf, Baix Ll. Penedès..) i implicarà sens dubte un augment del greu desequilibri territorial que afecta avui a Catalunya: la macrocefàlia barcelonina (Karcelona) i l'estancament o despoblació de tantes comarques catalanes.

La Serra de Collserola es vol convertir en el Parc Central Metropolità, amb un gran nombre de carreteres, i on s'hi faria una cornisa plena de construccions espectaculars que modificarien totalment el seu caràcter d'espai natural.

INFORMATENEUS ATENEUSINFORMATIUS

1r. CICLE DE CONFERENCIES DE L'ATENEU LLIBERTARI DE SANTA COLOMA.

CASAL DE CAN MARINE A LES 7,30 del VESPRE

3 abril, Procés històric de l'anarkisme

10 abril, L'anarkisme davant del moviment obrer i l'estat actual.

17 abril, Plantejament d'una societat anarkista

24-abril, El jove com a problema social

CINEMA-FORUM A L'ATENEU LLIBERTARI DE POBLE SEC (C/. Elcano,)

4 abril, "Mi hija Hildegart", tema feminisme

18 abril, "El pico-2", tema la droga

CLASSES DE CATALA TOTS ELS DILLUNS DE 19 a 21
A L'ATENEU LL. DE L'HARMONIA (Servet, 15)
EN PREPARACIÓ APRENENTATGE SOBRE EL MASSATGE I
SEMINARI SOBRE HISTÒRIA LOCAL

NOVES DEL COR, NECROLÒGIQUES, VARIETÈS.....

El darrer de l'últim, el no va més, el descontrol, l'apoteosi, l'èxtasi, l'al.lucinada total, la Lluna amb calçotets o el Sol amb sostenidors, o allò que vulgueu. El CIEMEN (Braç intel.lectual de la confraria de Montserrat o altrament dit CRIDA) ens ha tramès una carta per la qual ens invita a participar-hi en unes jornades sobre moviments radicals i alternatius nacionals. L'al.lucine per un tub d'aspirines ve quan ens diuen que la reunió se celebrarà al restaurant Can Soteres el 16 de març a les 3 de la tarda (preu aprox. del dinar i talego o 1 talego i mig).

Per a dinars alternatius truqueu al CIEMEN us enviaran a un bon restaurant que a més tindrà la carta radicalitzada en català

(els preus no cal tot sigui pel país). L'alternativa del CIEMEN: SOCIETAT DE CONSUM PREO EN CATALA, PER LA RADICALITZACIO GASTRONOMICA. Per a la pròxima reunió els hi suggerim el menú que segueix:

1. Entrants a l'estil squat (entren per la cara)
2. Escudella barrejada a l'estil interclassista emedetero
3. Badella amb bolets a l'estil ecologista sense carn ni peix.
4. Crema catalana cremada amb Koktel molotov a l'estil fe-minista (sense ous ni llet en pols).
5. Cava light sense alcohol del Penedès.
6. Pregària a Santa Rita.

La basqueta de la SAS (CNT) està muntant una ràdio lliure que volen que comenci a emetre a partir del setembre sota el nom d'ONA LLIBERTARIA. Aquesta ràdio és oberta a tota la penya llibertària. Si us interessa ja ho sabeu dirigiu-vos als homes i dones de la SAS.

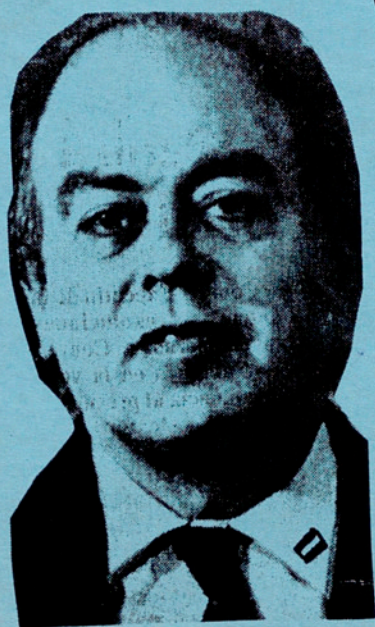
Divendres 22 de març vam tenir una reunió de fanzines a la qual n'hi van assistir 14. Es pensa muntar una exposició de fanzines i una paradeta de fanzines a Rambles. Per a més informació dirigiu-vos al Cafè Volter.

HOMI D'ACCIÓ
AL SERVEI
DEL PRESIDENT

ooo

DEEE CUADRAMBO!!!
CAP PAIS, CAP DEMARCA-
CIÓ COMARCAL EL PO-
DIA ATURAR!!